

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orî-ce corespondență pentru redacție sau administrație se va adresa:

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei
pe șase luni . . . 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și reclamelor, după invoială.

„POLEMICĂ” ÎNTR-UN CONFERAȚI

Redactări di peste *Adivor* ducindu-se să polemizeze cu *Universul*, înarmați cu nouile condee introduse în presă de d. Iție Rubinstein.

FARSA BERNARD-LAZĂR

Farsa Bernard Lazăr devine mai ridicolă de cât s'ar fi crezut. Articolele de reportaj ale d-lui Zulufenbaum de la *Adivor*, traduse, — de data asta nu'n jargon—au avut onoarea să fie adresate în esență, printr'un ziar francez — frate de... n'am putea zice de «cruce», ci de talmud — cu *Adevărul*, d-lui Delcassé, ministrul de externe al Franței.

Știți ce este. E vorba de petiția-scrisoare a d-lui Bernard Lazăr, publicată în *L'Aurore* însă nereprodusă de rabinii sălei de depeși.

Toată lumea de la noi, de sigur, a citit-o. Merita această cinste ca titlu de document. De alt-fel scrisoarea asta nu este de cât urmarea balivernelor de la Pesta; plictisit, se vede, cu rolul de Saint-bernard, d. Lazar a îmbrățișat pe acela de don Quichotte.

Noul cavalier va purta însă tichie în loc de cască, plete nu poartă de cât în josul timpelor, iar spada sa de Toledo nu e de cât o biată pană din ale cărei împunsături se vede cât de colo că e de... ghischi.

Primul asalt, l'ați văzut: d-nu Lazăr ne traduce în fața Europei, după cum d. Șmille ne traduce în fața Alianței... Traduttore—Traduttore!...

Scrisoarea către ministrul de externe al Franței nu este de cât reeditarea unor informațiuni apărute în *Adevărul* în timpul șederei în Capitală a d-lui Bernard. Toate infamiile debitate aci pe socoteala noastră de către cei cari pun să se spargă capul la oameni, pentru că dinșii sunt la adăpost de asemenea devastări — aș vrea să-mi arătați acolo *un cap!* — sunt reeditate de d. Lazăr în scrisoarea sa cu aceea... îndrăsneală—să fim politicoși — a cetățeanului... sionist, când se vede la loc sigur.

Nu noi o să-i răspundem; guvernul de alt-fel a și făcut-o prin *Monitorul Oficial*.

Noi ne vom mulțumi să punem în evidență marea confuziune pe care cu dinadins o face ridiculul folicular evreo-francez.

Dinșul îi dă zor cu calitatea de cetățean francez, în care ar fi fost atins.

Serios? D. Bernard Lazare, cetățean, francez a venit în vizită la noi, iar ai noștri l'au trimes teker-meker înapoi, în portul Marsiliei, de o pildă? Or a venit d. Bernard Lazăr, ovreiu-sionist, tocmai în momentul când se agita la noi iarăși chestia evree, străbătând toată acea parte a țării unde coreligionarii săi s'au grămădit ca pe pământul fagăduinței, primit în Iași și pe la gări cu osanale și manifestații, pâine și usturoi, intrând în București cum a intrat Isus în Ierusalim, doar că pe când Mîntuitorul a intrat călare pe măgar, d. Lazăr n'avea de cât la braț pe un colaborator al *Adevărului*,... cutreerind mahalalele și cartierele ovreești, de la redacția ziarului din str. Sărindar și pînă la fundul Dudeștilor, mergînd ca un triumfător cu saltanaua după dînsul, aruncîndu-i-se flori ca unui cuceritor, aclamat ca regele Salomon!...

Cetățeanului francez i se făcea această paradă destrăbălată și ridiculă? Colonia franceză provocase această desmătată înscenare? Și ce însemna dînsa? Un omagiū pentru marea republică, o exploziune de dragoste pentru poporul-cavalier? D. Lazăr, «ovreiu înainte de toate», crede că cetățenia franceză poate acoperi caracteristica rasei? Și conduita d-sale atunci și acuma nu dovedește oare că n'avem nevoie de testimoniul celui care l'a botezat—vorba vine,—în credința lui Moise, pentru a fi convins că d-sa nu e de cât... ovreiu?

Și așa fiind d-sa nu a priceput că acele «ura» ce i-s'au strigat, n'au făcut de cât să semene *ura*? Nu a înțeles oare marea noastră toleranță în fața aceluși tîmbălău care ne jignea în demnitatea și în odoratul nostru?

Cum, ar fi dorit să ne fiarbă săptămîni întregi cu exhibarea grotescă a acelor cortejuri, cu psalmodierea desăntată a mizeriei celor cari au acaparat mai mult de jumătate din comerțul țării?

Dar ce e țara noastră? Bulevardul sionismului și al aventurierilor evreo-francezi?

Ne-am frămîntat de veacuri în nevoi și în necazuri pentru ca atunci când am ajuns stăpîni la noi,

să tolerăm impertinențele celui d'întîiu avorton, venind să pozeze în om ilustru cu carta de recomandație a unui caraghios politic al nostru care se servește de cea mai curată emblemă pentru a practica negustoria cea mai vice-versa?

Ce, romîni cari se duc la Paris se dedau la manifestații jignitoare pentru demnitatea franceză? Și dacă ar face-o, nu ar fi și d. Burah Lazăr printre cei cari ar striga:

— Conspuez-les!?

...Dar d. Lazăr dă jalbă... Vrea să sesizeze cabinetul francez. Cum însă acela nu e sionist, scrisoarea nu poate să rămînă de sigur de cât o hîrtie de... cabinet.

Graur.

D. MĂȚĂ ȘI D-NA MOȚĂESCU

În niște afișe prin cari se anunță deschiderea grădinei Mișu D. Filipescu citim:

«Orchestra națională în fie-care seară sub conducerea d-lui Alexandru Miță, absolvent al conservatorului, acompaniat de talentata cîntăreață Alexandrina Moțăescu»

Sperăm că orchestra d-lui Miță nu ne va face să mițăm, iar vocea d-nei Moțăescu nu va fi ca de miță.

„DE CONVERSAȚIE“

O casă albă cum este hîrtia,
Ferestre cu zăbrele. 'N pălimar,
Pe sub tavan, două gureși pitpalaci
Și-o bancă 'n fața casei, pe trotuar.

Pe bancă stă cucoana preoteasă,
Pe celă-lalt trotuar, p'un scăunel,
Evlavios ascultă coana Lina...
Vorbesc de mine, de tine și de el.

— Te uiți la asta? Un hoț și un bețiv...
— Și ea, deh! ca și el — o blestemată!
— Ian uite-te la Leana lui Iordache
Văpsită ce e și înzorzonată!

— Ast'-noapte s'au întors de la o nuntă
Tîrziū X., dimoanzela și Cutare...
— P'a lui Mitruș a luat-o goală pușcă...
— Dar aia rogu-te-î cucoană mare?

Tîrziū; pe cer apar sfoase stele,
De la Tabaci parfum și poezie...
De-odată însă fug grăbite 'n casă:
Sosește popa și cu nea Ilie...

C. Cosco.

TALMEȘ-BALMEȘ

Clubul Carpatic.—Beșacteaua d-nei Lina Lăzărescu.—
Istoria cu geamantanul popel.—Ce tre-
bue să vizitați la Iași.

D. Munteanu-Murgoci a publicat în *Epoca* un articol prin care cere să se înființeze un Club Carpatic român.

Dar s'a și înființat, domnule, un asemenea Club! Ce este oare Clubul conservator, instalat în casele Mandy, decât un Club Carpatic român?

În adevăr, *Carpatic* derivă — asta se vede cât de colo — de la Carp; iar terminațiunea *atic* nu însemnează alt-ceva de cât că d. Carp are sare atică în zeflemelele d-sale.

* * *

Cel mai interesant eveniment din săptămîna trecută a fost procesul d-nei Lina Lăzărescu, căreia îi mai zice și alt-fel, proces în care dumneaei acuza pe unul Moscoviți că i-a furat o beșactea cu bijuterii, lăsată în păstrare la bancherul Finkels.

Zadarnic Moscoviți a arătat că el la America a fost vînzător de fructe, adică prin urmare a trăit din fructul ostenețelor lui; Curtea de Apel l'a condamnat.

D-na Lina Lăzărescu, totuși, nu va profita nimic din această condamnare; nu va mai revedea beșacteaua care conținea atîtea glorioase suveniruri istorice din timpul campaniei de la 77—78.

Asta să o 'nvețe minte ca, pe viitor, să nu 'și mai depuie bijuteriile la Finkels cînd o pleca în streinătate.

De ce nu 'ți-ai ascuns madam beșacteaua unde-va, la loc sigur; de ce n'ai pus-o 'n magazie spre exemplu?

* * *

A propos de sfatul ce dăm d-nei Lina Lăzărescu, să povestim o nostimă anecdotă populară.

Un popă a plecat cu fata lui la bilciul din apropiere ca să tîrguiască diferite lucruri trebuincioase gospodăriei.

La bilciu, popa cumpără ce-avea de cumpărat și pe d'asupra și un geamantan în care puse tîrguelile. Fata popei cumpără și ea cîte-va mărunțișuri: o brățară, niște mărgele, un inel, etc.

Intorcîndu-se pe jos în sat, cînd

trecură printr'o pădure, le eși în cale o bandă de hoți cari îi jefuira complect, așa de complect în cit le luară și hainele de pe bieții oameni, lăsîndu-i în halul strămoșilor Adam și Eva.

Văzîndu-se ast-fel, după ce tilharii o tuliseră, popa începu să se tînguiască: of... aoleo... vai de mine... etc.

Fata popei însă, la un moment dat, exclamă radioasă:

— Tată, mie nu mi-a furat hoții lucrurile cumpărate de la bilciu?

— Cum se poate taică?

— Le-am ascuns unde-va și nu le-au văzut.

— Unde, Doamne iartă-mă, că doară ne-au căutat pînă la piele.

— Păi uite le-am ascuns... aici...

Și fata, roșîndu-se, arată tainic loc unde pitise micile-i tîrgueli, loc căruia ne e imposibil să-i spunem pe nume.

Atunci, popa strigă cu necaz:

— Tiii, drăcia dracului! Dacă luam și p'e preoteasa la bilciu, scăpam și geamantanu!

* * *

De oare-ce ghidul Boedeker nu pomenește nimic despre orașul Iași, unde sunt cu toate astea atîtea lucruri demne de văzut, dăm mai jos cîte-va sfaturi cari vor fi de cea mai mare utilitate persoanelor ce vor vizita a doua capitală.

Iată-le, și încă în versuri:

Prin Iași vre-odată cînd veți trece,
Să vizitați Mitropolia,
Teatrul, Poșta, Primăria,
Dar... mai cu seamă Bolta rece.

Bahluiul, gata ca să sece,
Cu ape nu prea cristaline,
Să îl vedeți e iarăși bine,
Dar... mai cu seamă Bolta rece.

Localul unde se petrece
Este faimosul Rivalet, —
Vedeți-l, căci făr' de rival e,
Dar... mai cu seamă Bolta rece.

Și Abatorul, care 'ntrece
Orî cari alte abatoare.
Vedeți-l; este o splendoare,
Dar... mai cu seamă Bolta rece.

Rujni istorice 's vre-o zece,
O fi și chiar mai multe poate,
Vedeți-le la rînd pe toate,
Dar... mai cu seamă Bolta rece.

Cînd pînă trenul ca să plece
Mai sunt doar cîte-va momente,
De vizitat sunt monumente,
Dar... mai cu seamă Bolta rece.

Și dac'o fi să vi s'aplece
După atîta preumblare,
Rețeta cea mai bună care
V'o recomand e... Bolta rece.

Tarascon

VARA LUI POPESCU

Popescu, însoțit de-o damă cam tomatică, întilnește pe Ionescu și-i spune:

— Dă-mi voce să 'ți prezint pe vara mea.

— Vara lui? bombănește încet Ionescu.
Cucoana asta vară? E toamnă curată?

CÎNTECELE LUI PODEANU

Tinărul poet V. Podeanu a scos al doilea volum de *Cîntece*.

Se 'mplinește un an de cînd a apărut primu-i volum și, atunci, am fost cel d'întîiu (mi se pare că și singurul) din presă care am atras atenția publicului cititor asupra frumusețului talent al d-lui Podeanu.

Am fost nașul literar al modestului tinăr și astăzi, după un an, cu plăcere îi frîng în cap tradiționala turtă, bucuos că modesta-i Muză 'și-a ținut pînă la un punct promisiunile ce făcea.

Iată ce nostim cîntă d. Podeanu, cînd nu cîntă rău:

MORTUUS

Ah! iată... mă așteaptă 'n poartă
Un dric sărac și fără flori;
Sierul meu de brad, din casa
Mi-l scoate patru creditori.

Leșină draga, vai!... și altul,
Prinzind mijlocu-i subțirel,
Îi stringe 'n brațe 'ncet corsetul,
Luat pe cont tot de la el.

Și 'ndușoșat îi ține 'ntr'una
La nas sticluța cu parfumu;
E jale să-i vedeți cum dinșii
Urmează dricu 'ncet pe drum.

La groapa'mi, cu clondiru 'n mină,
Un popă tare-i amărit:
Prin testament atît lăsat-am
Să'mi toarne vinul tot pe git.

Groparul, observînd cu jale
Că-i spart în fund jobenul meu,
Aruncă necăjit țarina
Ce huruie adînc și greu.

Și zice-un creditor: «ce-i omul!»...
Din cap cu toții cletinara,
Ca dup'o pagubă 'nsemnată
Cite-și patru fluerară.

Iar cel ce'mi consolează draga
Îi mai șoptește la ureche —
Un credit nou că-î va deschide
Iertîndu-i datoria veche.

Bărbatul meu 'mi-a cumpărat o cămașe de mătase mauve... O să-i placă grozav lui Mișu !...

ABDICAREA IMPARATULUI CHIȚIBUȘ

SAU
REPUBLICA DAMELOR

Chițibuș de la *Adevărul*, berbantul Chițibuș, ale cărui adevărate nume și pronume *mi-le* a tănuțit tot-dauna, anunța că nu ne va mai delecta cu proza lui. Aducind la cunoștința haremului lui de dame publiciste această jalnică veste, Chițibuș serie următoarele :

In acest moment, simt cam așa ceva... Grădinița mea iubită, grădinița aceasta a palavretor, în care puteam să-mi ușurez inima, să vorbesc aceea ce n'as fi putut spune a-urea, locaș de libertate în care vorba nu este încătușată, în care poți să-ți analizezi părțile intime...

Nu vă alarmați cititori ai «Zeflemelei» e vorba de părțile intime...

...și ascunse ale sufletului, grădinița în care de seaple ani, stam la vorbă cu atâtea fete și neveste, sezătoare scumpă mie și atitora, azi o părăsesc.

O călătorie lungă și frumoasă trebuie să fac... O ! cât de surprizătoare și încântătoare este perspectiva aleei pe care intru... Ea e mindră și dat imi este să merg înainte, mereu înainte printre șiraguri de flori, să dorm pe paturi de flori, să încep altă viață care să-mi răspândească viața mea furtunoasă, de necazuri, de griji și de tristețe. E poate fericirea în drumul meu înflorit—și când mă voi întoarce, cine știe dacă voi mai fi același !...

Aceea ce s'a născut în anume condițiuni nu mai poate dăinui în altele și de aceea, imi părăsesc grădinița și pe dinsa stăpână va las pe voi, gingașele mele copile și neveste ; faceți o republică feminină, lărgiți hotarele, faceți o sezătoare nouă sau o tribună de luptă, vă dau împărăția mea vouă, mă scobor din tronul meu, coroana o ridic de pe frunte, și eu însumi monarch care abdic, fără să mă silească nimeni, proclam republica inteligenței. Să-mi ia sceptrul cine se va impune față de public, cine va fi crezută mai vrednică...

Care va să zică Chițibuș părăsește grădinița lui în care cultiva spanacul cu atita zel, pentru a intra într'o alee încântătoare.

Care va să zică, Chițibuș de acum înainte nu-și va mai analiza părțile intime și ascunse cu gingașele lui copile și neveste. (Cite neveste ai Chițibuș ? Poli-gamule !)

Precum ca să se știe.

Și să se știe de asemenea că Chițibuș împăratul abdică și proclamă republica inteligenței, care nu s'ar fi putut numi ast-fel dacă el continua să colaboreze.

Tot e bine să-și facă omul parigorii : neputind face din România o republică cu domn pămîntean, cel puțin înființează în sala de depeși a *Adevărului* o republică de dame.

Aviz amatorilor de republicane.

Kix

URITA

Foaie verde trei lălele
Leleo, lele,
Jele mi-y de tine, jele,
Leleo, lele.

Căci de o bună vreme incoace
Leleo...
Toți flăcăii îți dau pace
Leleo...

Nici te pizmue acuma
Fetele
C'a n'ceput să-ți ningă bruma
Pletele.

Noapte umblă mî singurică
Un'ti-y vrerea
Nu ți s'o n'timpla nimic
Fă mulere !

Foaie verde trei smicele
Leleo, lele,
Jele mi-y de tine, jele,
Leleo, lele.

C'ăi ajuns dragă la fete
Leleo hăi
Și urită la flăcăi
Leleo hăi !

Barlaz.

ȘTIRE LITERARĂ

Aflăm că d. Victorian Georgescu, profesor de desen la gimnaziul Cantemir, pregătește pentru iarna viitoare la Atheneu o conferință intitulată *Priviri retrospective asupra educațiunii băeților*.

Această conferință va fi însoțită de proiecțiuni electrice și tablouri vivante, făcute conform desemnurilor întocmite de talentatul profesor.

GUCETĂRI

Poetul este bufonul cel mai prost plătit.
(Shakespeare).

Nimic nu este mai periculos ca o idee mare într'un creier mic.

(Taine).

Funcționarii sunt mai tot-deauna ca și cărțile unei biblioteci : cele mai puțin întrebuințate sunt cele mai sus puse.

(Massow).

Societatea este compusă din două clase mari : acei cari au mai multă mîncare de cit poftă și acei cari au mai multă poftă de cit mîncare.

(Chamfort).

EPITAFUL LUI COSMA IORGU

Dacă vrei ca amintirea să-ți rămie neștirbită,
Luptă pentru-a ta moșie, pentru patria iubită,
Și de moarte să n'ai teamă, fi erou nebiruit;
Dragostea ce-ai pentru țară să-ți dea forțe întreit.

Dat uitărei, fără pîine, de vei rătăci cerșind,
Tu să nu cîrțești... E țara... și te vede suferind;
Tu eroul fără teamă, care dat-ai libertate
Unei țări... să plîngi de foame? E curată lașitate!

Și în urmă de cădea-vei, de dușmanul neînfruntat,
Biruit, erou în sdronețe, gol, de zile nemîncat,
Dar cu pieptul plin de semne din trecuta vitejie,
Să te bucuri, căci, stomacul gol, bun e l'autopsie!
Chic.

PETIȚIE CĂTRE DUMNEZEŪ

O anecdotă din viața marelui bărbat de
Stat Mihail Kogălniceanu.

Odată, Kogălniceanu, plimbîndu-se pe
moșia lui, zărește într'un pom o hirtie
care se legăna în bătaia vîntului.

Intrigat, Kogălniceanu puse pe un țaran
să dea jos hirtia din copac.

Era o coală scrisă în chip de petiție și
cu timbru de 25 de bani pe ea.

Următoarele rînduri erau scrise cu o
slovă boccie și într'o romînească proble-
matică:

Doamne Dumnezeu!

Dăm purale pîntru să încep un chimet
ca să fac groise gheșeft.

(ss) Naftule Birnberg

Amator de glume și om bun de inimă,
Kogălniceanu trimise să cheme pe numi-
tul Naftule la el acasă.

— Sărut munile, chichon Mihalache;
pîntru di se m'afî chemat?

— Uite măi Naftule, na o sută de lei
să faci vr'un negoț cu ei, ca să te pro-
cosești și tu.

— Da mă rog di unde știți la dumneata
că iu vrei să fac chimet și că înăi tre-
buese purale:

— Apoi n'ai trimes tu o jalbă lui Dum-
nezeu?

— Am trimes.

— De ce-ai pus-o 'n pom?

— Ca să fie măi aproape de cer.

— Ei bine, Dumnezeu a citit rugăciu-
nea ta și mi-a dat mie aști o sută de lei
ca să ți-i înminez.

— Sărut munile chichon Mihalache,
sunteți deja așa niște oameni buni și dum-
neata și Dumnezeu!

Și Naftule o rupse la fugă ca să-i ducă
Rebecchi Birnberg, balabustă lui, fericita
veste.

— Rebeică?

— Vuus?

— Uite, Dumnezeu ne-ai trimes prin
chichon Mihalache o sută di lei!

Madam Rebeica, foarte veselă, luă hir-
tia de o sută în mîna, o examină, se a-
sigură că nu-i falsă, apoi:

— Naftule?

— Vuus?

— Prin cini ne-a trimis Dumnezeu
purale astea?

— Prin chichon Mihalache.

— Dar daci ne-o fi trimis măi mult
și ai oprit rest la chichon Mihalache, haaa?

Delacooperativa.

A apărut și se vinde numai în București,
cu prețul ridicol de **10 bani**, o ediție po-
pulară a faimosului volum

DE INIMĂ ALBASTRĂ

cuprinzînd cele mai geniale poezii ale lui
Dom Paladu, precedate de o prefață dato-
rită eminentului critic român Tarascon.

PROECT DE LEGE

(Avis corpurilor legiuitoare)

Pentru-a inimii odihnă

Și stîrpirea reveriei,

Așî propune să se facă

Lege contra poesiei, —

Căci, nesupărați de nimeni,

Străbătînd spelunca vieții,

Cu-ale lor visări sublime

Cîte crime fac poezii!

Rocambole.

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE

Cimpulung

Scrisoarea lui Jean Tutuc

Cer măi întii ertare iubitorilor mei con-
cetățeni că i-am lipsit de plăcuta dis-
tracție (?) de a-mi citi sublimitele mele rin-
duri. Cerînd aste scuze, nu vreau să i-
mitez pe stimatul meu confrate de la
«Le Journal», Alphonse Allais, ci imi fac
pur și simplu o datorie de om manierat,
măi manierat de cit un notar, fie el din
Slănic său Bădeni, datorie ce incumbă
orî-cărui om de bun simț, portărel său...

Și, dragă John, sint așa de emoționat,
măi emoționat ca la o vînzare de mobile,
urmărire, sau sequestru asigurător. Cauza?
Ușor de înțeles... mă adresez lui domnu
Conte. Conteale ăsta e epigramist, contele
e băiat levent și apoi aveam cu contele,
dacă nu un punct de reper, un punct de
tuș contangential: jobenul.

(Deie-mi voie amical Pamfil să-i spun
că nu fac aluzie la *cazanul d-sale*.)

Cînd, în vechime, lumea vedea pe O-
reste fără Pilade; pe Gheorghită fără
Carlo, pe Nache fără un jurisconsult, pe
un oare-care Zet fără mînuși Perrin,
bănuia o nenorocire, nu a la Martinica,
ci a la un divorț! dar divorțul a două jo-
benuri e și măi rar, și măi trist, și măi
de regretat. Conte, conte, unde ți-e jo-
benul? In loc de joben ai pus vre-o pă-
lărie Jules Lemaitre, și în loc de plim-
bări cu Tică la Stuparu, faci atacuri lui
Costică gazetaru, lui Costică consilieru și
februaristul.

Alta, doară, îți măi vine în mînte din
orașul nostru! M'ai uitat pe mine, le-ai
uitat pe toate, ast-fel ți-este firea și... e
vina ta! Habar n'ai de un portărel se-

chestrat la Dragoslavele; habar n'ai de
incursiuni, în exercițiul meseriei, ore in-
tregi în sate, unde adevărat că ajungi la
covrigi, fiind-că mîncîci numai covrigi,
și asta pentru conformarea art. 75 al.
11, pr. civilă.

Virit cu nasu în algebra superioară nu
te sinchisești de art. 416. 412. 610 pr.
civilă.

Nu știu că necazul ce întîmpini pentru
determinarea mersului unei comete noi,
e moft (nu al lui Teleur) pe lingă pri-
mirea grațioasă (?) ce-ți face nea Stan
său lelea Ileana cînd te duci, tu magis-
trat, să-i vinzi borfele dumneaei «scrise
în Tribunal și cusute de ea, sărăcuța,
de și-a stricat ochisorii».

...Astea toate vream să ți le scriu de
mult și obsedat de ideile astea prieti-
nești—de și cu pușină amăreală—(ce să
faci cînd bei bere amară?) am pornit a
purcede spre casa mia într'o noapte cam
pe la 9 jum. p. m., conform ordinului dat
de regulamentul *huissierilor*.

Nu-mi aduc bine aminte dacă am in-
tilnit în drum pe popa Lunca, sau alt
călugăr, nici dacă citisem măi 'nainte ceva
vin «Vieța sfinților sau a popilor cato-
lici», destul că *j'ai fait un rêve*, cum ar
zice Catule Mendès.

Cu capul plin de diferite articole și
măi cu seamă de cele din procedura ci-
vilă, mergeam agale. Am ajuns și m'am
culcat. Pendula bătea 10 p. m. (știți pen-
dula de la Rosenberg); am adormit și am
visat. Ghici? Fac *pariù*. Am visat; dar
nici pe Carnot, nici pe Lasca, nici pe
Gogu F., nici pe iubitul Costache epis-
ierul. Atunci, pe cine, te vei întreba?
Pe tine, John; pe tine îmbrăcat în cos-
tum de călugăr și cu joben.

Jobenul tău, fratele jobenului meu!

Mă rugai sa-ți împrumut 0,50 bani și
eu, ca băiat bun, ți-i-am dat. Deci: 1)
Te dau dator cu suma de măi sus; 2)
Te invit să te rogi la fețele sinodului și
chiar lui Pobidonozef, ca—față cu mize-
rile ce întîmpină portăreii— să ne nu-
mere între sfinți: Sf. Lazăr, Ion și Du-
mitru 610.

Dacă vrei viră și pe *mătru* (?).

Cu stimă și ală szolgáya.

Mitș.

Constanța

Pe balconul casei sale e o firmă mică,
scrisă însă cu niște litere mari aurii «Doc-
torul Sichimidys consultații de la 3-6 p. m.»

Ei! așa se intitulează oamenii mari;
unul a fost Napoleon, Bismark, Garibaldi,
Pasteur, Charcot, etc., și azi unul este
Koch, Nothnagel, Salisbury, Delianys che
Sichimidys. Numele de botez dispare, nu
însă și pentru ai casei, rămînd în pi-
cioare și căutînd în unele ocaziuni și cazul
nostru de față atit anturagiul cit și omul
a menține numai numele sub care a de-
venit celebru.

La Constanța unul și neschimbat este
Sichimidys, la poarta căruia stă postat în
permanență un oștean român, care trage

de mină și conduce pe suferinzi înaintea salvatorului, care la rindul său, îi îndrumază spre locul mintuirii.

Da, tot-d'auna în minile lui stă mintuirea..., adică expedierea în locașul de veșnică pomenire.

Suferi de ceva? Te mănincă unde-va sau în pungă? Voești cu ori-ce chip să te scapi de boală și de bani? Aleargă sau chiamă pe megalos Sichimidis.

Vine foarte grăbit... ca să nu-ți prelungască agonia.

Infilindu-l într'una din zile în fața statuei Ovidiū, mai mult în glumă 'ispuî «bine doctore la ora asta știu că dai consultații». Iată textual răspunsul în cea mai curată și frumoasă pronunție românească.

— «Monser, bolele fațe ravagii la omenire și noi doctori șuntemo pretutindenī și nicaeri. Aji am avuto o operacie forte interesanta. Șunt ostenito s'am esito d'acasa ș'a șcapo de clientela, care se branfește la usa mea. Le am șpușo deza ca șa mearga și la alei colegi, ego castigo deștulo, s'afara d'asta ego nu șunto medico pe șpecula,—sunto omo de stincea.»

După ce 'i făcui un compliment, arătându-i că este o fală a neamului său și că noi vedem o norocire căzută pe bieții soldați, îl rugai să-mi spue și mie prin ce împrejurare a renunțat la avantajele ce 'i oferea mănoasa sa țară și ne-a făcut înalta favoare să pună minunata sa artă în serviciul săracei noastre țărișoare.

— «Știi cum ește greco filotim s'în-treprinjatoro; voeste șe dai din te stie el și la alto. După te am facuto șerișe studii medicale la Athena s'am facuto si pucina practica de hirurgie la șpitalo din Cuștanca, unde amo si familia, am merșo la București unde am depușo un eșameno de libera practica. — Hm!!! Am vurbito cum un filozofo de l'antichita, bre more, a foșto o sedincea academica; ma te vurbesti dingneata (cu toate că eu tăceam și l'ascultam) nu o foșto un eșameno s'o foșto o dișcucia de șavanci.

Zuro eșaminatore de mare bucuria ș'o dato pește capo și cind ș'o școlato ma ștrinșo la panteșe și m'o facuto onore șe m'a felișite în grește «Na zisis na ghe-rasis che an procopsis na meftisis: megalos iatros istratiotis șto tufechia, șto maheria che șto tulumbicia.

Vujundule entușiajmali le am spoșo fermo che șunto dișpușo șe ramano la armata ca medico; ma numai la Cuștanca. Imediato ș'a facuto loco și a eșpediato un doctor maioro rumeno și ma trecuto la șpitalo militarō șentralo din garnijona de la Cuștanca.

Rejultatul eșamenului o foșto puvicato la tote gajetele de la Europa, unde ego am dato, ceo șpuno drepto numai notice stincifișe, și la Cuștanca am hatuto telegrafo pentru familia. Toci era șiguri de reușita, ma toto o avuto pucina palpitacie, din cauza de la limba. Ma ei n'o știuto che ego cat am ștato la București am vișitato tote șpitalele, s'am facuto harșeaparșea pe toci doctori, cari șunto buni, ama nu șunto șavanci.

Dupa tinți jile m'am facuto cunoșcuto și atunți cumișiuinea a admioșo ș'o vurbeshco și franciujeste și rumaneste ama cu vorbe greșesti.

La depesa am șpușo tot, am anunceato și jiua cand șoșeșc la Cuștanca, n'am voito șe le faco șurprije; știi șurprijele șunto periculoșe. Hm!!! ma alto o foșto șcupo, che daca șe stie acasa, trebue șa șe stie la urașu.

Asa chiar si foșto che o venito toci palicari la garo a ștrigato «Zito megalos iatros», «Zito patriotis». A foșto un entușiajmo mai calduroș ca la Larișa, mo dato zos pe brace de la treno; ego eramo la clașa I, mo pușo la cupeo te avea inhamaci o șuta de calcanachi, ș'o facuto iluminacie cu toci galosi și sasoni vechi, o cantato mujica greșeasca. șoșita eșpre de la patrida cu tave, tinziri și zeaparale. A foșto o adevarata șarbatore și ma dușo patrioci în triumfo șto spito.

Atunșea m'am urcato la valcono, am cinuto un dișcurșo, ma te l'am avuto deza preparato la bujunario.

Ego șunt stincea moderna perșunificata, fine voește șa nu mai traecașca în șuferrincea, șe vina la mine cu tinți franți la conșultacie. Pentru patridis precu este la zumatate. Șarașimea nu merze gratis; ma lo primeșco daca adușe o gainusa, doua, trei oușoare șau un vucato de rabato de șira. Nu ește frumoșo șe vina cu muna gola.

Știnca nu este pumana, ma trebue incurazata și rașplatita. Ego șunto omo felebru șe me șune la bujunario stincea, te nu me șuna la capo.

Continuarea în numărul viitor.

Aghiuță.

CONU LEONIDA PAȚĂ CU REACȚIUNEA

Ziarul *Galații* publică următoarele:

«Proprietara venind să se culce în acea cameră, care era rezervată tocmai pentru ea și soțul ei, începe a se face leger, dar care nu-i fu mirarea cind pină a aprinde lampa, ea exprimindu-se în mai multe cuvinte discreționare, permise între soți, observă că cel culcat în pat nu era soțul ei Ion Munteanu, ci amantul Anicai, Leonida Stamatopulo.»

Să lămurim noi chestia :

D. Leonida Stamatopol, un herbant și jumătate, făcea curte Aniciei, o servitoare la hanul soților Munteanu din Medgidia. D. Leonida intră și se culcă într'o odaie a hanului crezind că este budoarul adoratei sale. Dar fatalitate! Era camera soților Munteanu!

Am fi vrut să vedem mutra pe care-a făcut-o conu Leonida față cu reacțiunea care s'a petrecut în interiorul dumnealui cind a văzut pe coana proprietăreasă că «se face leger» și «se exprimă în cuvinte discreționare».

E drept însă că și ziarul *Galații* prea se exprimă leger și discreționar.

Poșta Redacției. — Xavier. Rugăm scriți mai citeș.

Poșta administrației. I. Balăceanu, Ploești. Unde trimetem numărul 30? Adresa incompletă.

A apărut volumul :

AHTURI ȘI OFURI

Poezii glumețe de

GEORGE RANETTI

cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o prefață de Anton Bacalbașa.

Prețul 1 Leu și 50 bani

În București se găsește de vânzare la «L'Indépendance Roumaine», la librăriile *Socec*, *Alcalay* și la autor.

A apărut în editura institutului de arte grafice «Minerva»

POEZII POSTUME de M. Eminescu

cu o precuvintare de d. Nerva Hodoș.

E un elegant și cuprinzător volum care nu costă de cit un leu, eștinătate cu care domni editorii ai scriitorilor noștri fruntași nu ne-au obicinuit pină acum.

Diracțiunea secției profesionale și primare a Asilului Elena Doamna invită publicul să bine-voiască a da concursul său serbării organizată cu scopul de a aduce îmbunătățiri la diferite servicii ale Asilului.

Serbarea va avea loc azi Joi 23 cor, ora 3 p. m., în Parcul Cotroceni sub înaltul patronagiū al A. S. R. Principesa României, și cu bine-voitorul concurs al d-nelor și d-lor din Societatea «Obolul» și «Materna».

MIRCEA G. PETRESCU

FOȘT MAGISTRAT, AVOCAT

S'a mutat în Str. Rîureanu, 2

(Lingă Palatele Justiției și al Poștelor)

CONSULTAȚII de la 8—10 a. m.

BUCUREȘCI

MUȘTAR

DIAFAN

ȘI CU

MUȘTOLET

DIN FABRICA DE LA FILARET

STAICOVICI

De vânzare la toate magazinele principale

DEPOSITUL GENERAL

Depou de conserve: STAICOVICI

STR. REGALĂ, 11 bis.

BANI DE DAT

Se dă cu împrumut ori-ce sumă, pe hipotecă, asupra casei și moșii, cu dobândă convenabilă.

GRATIS SE PLASEAZA BANI

d-lor particulari și efecte, și sume dotale pe ipotecă, case și moșii.

VECHEA AGENȚIE UNIVERSALĂ

Strada Regală, 11

București, Telefon

ADRESE DE AVOCAȚI

G. G. Stroescu, Aureliu 24
 N. I. Flămînda, Polonă 1
 V. Grigorescu, Bul. Elisabeta 4
 Amedeu Lăzărescu, Sf. Spiridon 8
 C. Cernescu, str. Tudor-Vladimirescu 1
 Comșa, Dionisie 72
 V. Ștefan, Apolodor 6
 Moscuna, Luterană 27
 Em. Pantazi, Olari 2
 Florescu, Calea Victoriei 232
 Moșoiu, Calea Plevnei 87
 Sipsomo, Dionisie 27
 P. Stroescu, Corbu 9, Isvor
 Stănescu, Armenească 9
 Dobrescu, Mihailu-Vodă 71
 Diamandescu, Sevastopol 3

Ceruleanu, Calea Moșilor 201
 Vladico, Mercur 10
 Dragomirescu, Calea Raho ei, 5
 Mih. Valeriu, Belvedere 3
 Leoveanu, Calea Griviței 135
 Colceag, Calea Plevnei 84
 Theodor Seimeanu, Colței 8
 M. G. Petrescu, Rîureanu 2
 Nic. Popovici, str. Tudor-Vladimirescu 15

NICOLAE A. POPOVICI

Doctor în drept, fost magistrat
 ADVOCAT
 Str. Tudor Vladimirescu, 15
 BUCURESCI

TEATRU BOULEVARD

(SALA EFORIEI)

SIMBĂTĂ 8/21 IUNIE A. C.

— Orele 9 p. m. —

PENTRU
DOBROGEA

Conferință ținută de
 MIRCEA G. PETRESCU

Fost magistrat și Primar al Tulcei,
 AVOCAT

INTRAREA GENERALA 1 LEŪ

Inceputul la 9 ore scara

MEDALIA DE ARGINT
 CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ
 Produselor farmaceutice
 ROMÂNE
 LA EXPOZIȚIA DIN PARIS
 1900

FARMACIA ALTAN

A. ALTAN

FURNISORUL
 Curței Princiare

STRADA BATIȘTE
 BUCURESCI

INSTALAȚIUNE SPECIALĂ
 PENTRU
OXIGEN
 LABORATOR SPECIAL
 PENTRU
 — ANALISE DE URINA —

OVULE SI SUPOSITOARE
 DE
 GLICERINA SOLIDIFICATA
 (singurele aprobate de cons. sanitar superior)

LA MAGASINUL
S. G. ȘERBĂNESCU
 — Calea Victoriei —

Se găsește în permanență:

Delicioase ICRE Negre de Taigan
 Cea mai bună ȘUNCĂ de Praga
 ROMURI Originale de Brem
 UNT-DE-LEMN Virgin de Nisa
 VINURI de MASĂ și de DESSERT
 Deposit de CEAI POPPOFF
 Singurul deposit cu toate mărcile
 cunoscutele fabricii de
 SAMPANIE cu pretul fabricilor.

FAINA
 Moara Andrei Popovici
 Obor, Târgul Moșilor
 — BUCURESCI —

Anunță pe d-nii fabricanții de pâine
 și comersanții de făină că vinde făina
 cu prețul de fabrică.
 — A se adresa saŭ la administrația
 morei saŭ la biuroul din str. Lipseani
 No. 88, în fața grădinei Sf. Gheorghe.

A apărut: **Din rătăcire**, piesă originală
 într'un act în versuri de d. Lucian Tuftăneanu-Titu. — Prețul 1 leŭ.

S'a pus în consumație **VINURI DIN RECOLTA NOUA** S'a pus în consumație
 DIN VILE

ȘTIRBEY (DRĂGĂȘANI)
 75 BANI BUTELIA

VINURI ALBE și NEGRE din DIFERITE RECOLTE
 Tămioasă, Pelin, Rachiŭ, Urdă și Cremă de Buftea, Unt, Făină, Mălaiŭ,
 Griș, Miere în faguri și liquidă, Pește, etc.

VIZITATI DECI **MARELE DEPOU DIN CALEA VICTORIEI**
 Unde toate mărfurile mai sus enumerate se vind pe
PREȚURI MAI MULT DE CÂT MODESTE
 COMPARATIV CU CALITATEA LOR SUPERIOARĂ

Cumpărați de sărbători numai Făina „Știrbey” care se găsește în săculețe de 3-5 Kgr.,
 la toate Magazinele de Coloniale din Capitală și Provincie.

DUPĂ TEATRU, DUPĂ OPERĂ, DUPĂ CONCERTE, TOATĂ LUMEA IȘI DĂ
„RENDEZ-VOUS”
 LA
BERARIA COOPERATIVA
 — PIATA TEATRULUI —

Si cu drept cuvint, căci: excelentele mâncări reci, Berea Oppler (Peleş) de calitate
 superioară, Vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea prețurilor și serviciului acestei
 berării, împacă gusturile clientelei celei mai exigente.